

## 1. Vesisuo, Muhos

Vesisuon tärkein luontoarvopiirre on Pohjois-Pohjanmaan suurimpiin kuuluvan arokosteikon (tulvajärvi, ruskopiirtoheinäaro) esiintyminen suon itälaidalla. Kyseessä on näin ollen valtakunnallisen tason luontokohde. Kooltaan Vesisuon arokosteikkoon verrattava Suomen alueella on ainoastaan Hepolammin suojuottiin liittyvä aro 3-4 km Vesisuosta luoteeseen. Uhanalaislajeista esiintyvät *Rhynchospora fusca*, *Carex livida*, *Sphagnum aongstroemii* ja *Carex elongata* (aro-osaan liittyvässä lammikkomaisessa painanteessa), luontoarvolajeista (Sammaltyöryhmä 2011) *Sphagnum platyphyllum*.

Vesisuo sijaitsee kahden rantadyynivallin välissä Hailuodon-Rokuan tasoittuneella harjujaksolla. Se kuuluu katkonaiseen hiekkamaiden suosuknessiosarjaan, jonka nuorimmat suoaltaat ovat Hailuodossa ja vähän vanhemmat Kempeleessä (Keinonsuo, Marjasuot). Sarja jatkuu kohti Rokuaa. Vesisuon hydrologia on kytköksissä myös sen etelä- ja lounaispuolella olevien, vielä pääosin luonnontilaisten soiden hydrologiaan: Lintusuo, Tupunsuo, Meriaronsuon: Vedenvirtaussuunta Vesisuolla on lounaasta koilliseen kohti arokosteikon tulva-allasta. Vesiä tulee altaaseen etelästä rantavallin katkeaman kautta (mesotrofinen sarakorpi). Aapasuoallas on itä- ja keskiosistaan rimpinen ja jänteinen, aro-osaa lähestyttäessä jänteisyys häviää. Keskellä suokompleksia on rahkakeidas (aro-osallinen keidasaapasuo). – Käyntiajankohdan vuoksi arokosteikolla ei päästy käymään runsaan tulvaveden takia.

Vesisuo on suureksi osaksi reunoiltaan ojittamaton. Vedentulo suoaltaaseen lounaasta (päälaskusuunnasta) on osittain luonnontilainen, koska vesiä pääsee rantavallin luontaisen puhkeaman kautta ylemmältä tasolta Vesisuolle mesotrofisen sarakorven kautta. Aivan itäosa suosta on ojitetua, se on vaikuttanut aivan lievää ja harvaa taimettumista noin 100 metrin etäisyydelle ojien reunasta. (Jotkut paikalliset sanovat, että Vesisuo olisi ollut aikaisempina aikoina märempi – näitä tietoja on vaikea tarkasti todentaa). Luonnontilaluokka 4 (3-4).